

Kerry Na Son A Kulla ‘Gagarumar’ Yarjejeniya Kan Yanayi A Paris

Sakataren Gwamnatin Amirka, John Kerry ne, ke gabatar da jawabinsa, a Taron COP21, inda ya yi alkawarin kasar Amirka za ta taimaka wa kasashen da illolin canjin yanayi ke haddaba. (© Kamfanin AP ya bayar da hoton)

Sakataren Gwamnati John Kerry

Jawabi A Taron COP21 Da Abinda Za A Yi Bayan Taron Na Birnin Paris
A Unguwar Le Bourget ta Birnin Paris, na Kasar Faransa.
Ranar 9 ga watan Disambar 2015

SAKATARE KERRY: Na gode, Todd, bisa ga wannan gagarumin kirarin. A gaskiya, na ji dadin wannan kirarin. Watakila, da zan fi son hakan, da a ce ka lalubo wani kwakkwaran da ya fi wannan tsimawa. Amma, na ji dadin al'amarin. A kalla, an kammala abinda za a yi. Ambassador Hartley, a gaskiya, na yi murnar ganinka, a nan, haka ma Gina McCarthy, wadda ita ce shugabar Hukumar Kare Muhalli, ina godiya, kwarai da gaske, da ki ka kasance a nan. Na gode.

Barkanku da yamma. Na gode, kwarai da gaske, da muka kasance tare, a yau. Ina son gode wa Todd Stern, wanda ya yi ta fadi-tashi, na tsawon shekaru, wajen ganin ya tallafi wannan al'amarin da ya kawo mu, ga wannan. Wannan aikin na bukatar juriya. Na san irin yanda wadannan tarurukan suke. Ya rakade duniya, ya sadu da ministoci, da hanyoyi, da ma na'urorin daukar sa hotuna da kyallin fitila. Wannan ba karamin aiki ba ne, na sadaukar da kai, kuma Todd, muna matukar farin ciki da irin jagorancin da ka yi wa wannan tawagar. Kuma, ina godiya ga daukacin

wakilan Kasar Amirka, dake nan. Wannan ba karamin aiki ba ne. kuma, har ila yau, ina son in miƙa godiyata, ga dukan sauran wakilan dake nan. Babu wani ministan, ko wani wakilin da bai yi ƙokari ba, da share kwanaki, da hana idanu barci, na tsawon lokaci. Kuma, muna godiya, kwarai da gaske.

Na gode ma ku, bisa ga irin gagarumar juriyar da ku ka yi, ga wannan muhimmin ƙokari. Kuma, har ila yau, ba sai na fada ba, ina godiya da irin yadda aka samu lokacin da aka zo nan, duk da yake, na san irin hidimomin dake gabanku, a wannan makon.

Kamar yadda Todd ya bayyana, wannan ba shine karon farko ba, na halartar da na yi, ta Taron na COP.

Amma, zan fada ma ku wani al'amari – akwai wani abu, mai matukar bambanci da wannan.

Da farko dai, irin yadda aka tsara taron, bai zama daya ba, ko kusa – kuma na san mu za a bari da biyan bashin karimcin da masu masaukin baki, da Faransawa, musamman, abokina kuma takwarana, Laurent Fabius. Ina kuma godiya da irin karimcin da Kasar Faransa ta nuna ma na.

Har ila yau, wannan taron yana da bambanci, domin – kafin ma a fara tantaunawa – an samu wata gagarumar nasara, tuni.

Bara, kasashen Amirka da China – wadanda sune manyan kasashen duniya dake da tattalin arzikin da ya fi bunkasa, kuma masu kwararo, a kalla kashi 40, cikin 100, na kazantanciyar iska, a duniya – sun hada kai, don bayyana amincewar da muka yi, da kuma burinmu, na cika alkawurra, nan da shekarar 2020. Wannan ma, wata shaida ce, ta irin shingayen da za mu iya turewa, a kan hanyarmu, nan da shekaru masu zuwa.

Kuma tun wannan lokacin, kasashe fiye da 180 – dake da alhakin fitar da kashi 95, cikin 100 na gurbatacciyar iska, a duniya – sun yi alkawurra. Wannan wata alama ce – kuma sun yi wadannan alkawurran ne, kafin su zo nan, a inda daga ma 180, yanzu sun kai 186. Amma, duk sun hallara ne, sun kuma yi jawabai, daga irin sanarwar ƙokarin da za su yi, kuma a shirye muke, da mu cimma nasara, a nan Birnin Paris. Kuma, ko da wai – ban taba ganin haka ba, a rayuwata – a ce shugabannin gwamnatoci, har 140, su hallara a birnin Paris, a lokaci guda, domin su tabbatar da wani alkawarin da suka yi, game da wata yarjejeniyar duniya.

Dukansu, sun sani, kamar yadda muka yi – kuma sun fayyace haka, a cikin jawabansu, a nan – amma, mun cimma wani hali mawuyaci. Muna fuskantar wani lokaci na kulla yarjejeniyar da ba a taba yi ba. Amma, kuma, mun fara ganin irin illolin da canjin yanayi ke haifarwa. Daukacin duk wani tunanin da masana harkokin kimiyya, ke ta yi, a cikin shekarun nan, sun fara bayyana, a idanunmu – kuma, a wadansu fannonin ma, suna hanzarta bayyana, da muni, fiye da yadda aka bayyana.

Abinda kuma ya sanya muka hallara ke nan, a wannan makon, a birnin na Paris, bisa ga sanin cewa, wannan Babban Taron, na iya bayar da kyakkyawar damar da za a yi gyara, ga irin yadda duniyar ta mu take. Kuma, mun taru ne, domin bude sabuwar hanya – hanya mai dorewa – ta yin rigakafin wani mummunan al'amari, da kuma wani gagarumin bala'in da ke iya faruwa, game da canjin yanayi.

Safar, na san, ba ta dabaibaye wa kowa ba, dake zaune, a nan – wannan kuma shine abinda ya kawo ku, a nan, tun farko. Da yake canjin yanayin ya shafi kowane mahaluki, a kowace kasa, da kuma duniyar ta mu. Kuma, idan akwai wata kalubalen dake bukatar hadin kan duniya, da duk wata dabadar harkar diflomasiyya, to, ita ce wannan. Kuma babu wanda ya fi sanin hakan, illa jama'ar wannan taron na COP – da kai, da dukan maza da matan da, a cikin shekarun nan, suke ta zaman tantaunawa, da shirya bukuwa da gwaje-gwaje, da ma bayar da shawarwari, don cimma nasara, da kuma bayar da rahoto game da tantaunawa, da taimaka wa sauran jama'ar duniya, bisa ga sanin abinda ke faruwa, da abinda ba shi faruwa.

Yanzu, na san, har yanzu, akwai kadan dake kallon ko canjin yanayin wata gagarumar almara ce – ko wata makarkashiyar siyasa. Ya ku abokaina, wadannan mutanen sun dimauce da harkar kimiyyar da suka yi imanin cewa, irin torokon da teku ke yi, ba wani abu ba ne, domin, su a ganinsu, igiyar ruwa ce, kadai, ke bugun gabar shimpfiddasdar duniya. To, hakika, ba gaskiya ba ce.

Ga kuma wadanda, har yanzu, ba su amince da kashi 97, cikin 100, na irin binciken da aka gudanar ba, game da canjin yanayin, bari in yi tsokaci: ba dole, ka kasance masanin kimiyya ba, kafin ka san cewa, duniyarmu, mulmulalla ce; ko rana daga gabas take fitowa, ta kuma fadi yamma; ko mayen karfe ne ke janyo abubuwa suke fadowa kasa. Kana iya daukar daruruwan misalan abubuwan dake faruwa, a kullum, dake nuni kan kimiyya, da abubuwan da kimiyyar ke bayyanawa. Kuma ba dole ba ne, ka zama masanin kimiyya, kamar yadda wadansu ke cewa, kafin ka gane cewa duniyarmu na canjawa, zahiri, ba kama hannun yaro, kuma da tsoratarwa.

A dauka ma: shekaru 10 da suka wuce, sun fi kowadanne zafi; ko kuma wadanda suka wuce kafin su, ba su kai ya su ba; wadanda suke bayyana kafin su, na uku ke nan, sun yi fi su zafi.

A bisa ga tarihi, shekaru 19 daga cikin 20, da suka wuce, sun fi kowadanne dumama. Kuma, a bana, akwai alamar za ta fi kowace dumi – ciki har da watan Yulin da ya wuce, wanda, a bisa lissafi, shi ya fi kowane zafi.

A kuma dukan yawace-yawacen da na yi, a matsayin Sakataren gwamnatin Amirka, bari in fada ma ku, na ga abinda wannan al'amarin yake nufi, kuru-kuru. Na ziyarci yankin bakin teku na Mekong, dake Kasar Vietnam, inda amabaliyar ruwa ke barazana ga noman shinkafar dake ciyar da wannan yankin, ta fannin tattalin arziki da zahiri, na tsawon daruruwan shekaru. Lokacin da ina karami, na je yakı, a wurin, na tsakanin rayuwa biyu – kuma a yau, abin mamaki, yakin yana tsakanin rayuwarce, kanta, da kuma cikakken karfin ikon Allah.

A farkon wannan shekarar, Shugaba Obama, da ni, mun yi tattaki zuwa yankin Alaska, wanda kuma wani fagen daga ne, ga wannan fafitikar. Na sadu da mazauna yankin na Alaska, wadanda ake tilasta wa, da su kaurace wa muhallinsu, domin samun inda za su rayu. Shugaba Obama ya taka, har ya zuwa gefen tsaunin kankarar da ta narke na tsawon mil daya da kwata, tun 1815, sai kuma kafa 187, a bara, kadai.

A cikin ‘yan shekarun nan, abinda muke tunani, shine matsanancin yanayin da yake son zama ma na jiki. Da wuya ka bude rediyo ba tare da jin labaru ba, musamman game da barnar mamakon ruwan sama, ko fari, ko ambaliyar ruwa, ko kuma wutar daji. A wadansu lokuttan mamakon ruwan saman da muke gani, ya kan zo sau daya, a cikin shekaru 500. Yanzu, ana yin irinsa, a cikin kowadanne shekaru 25, ko ma kasa da haka. A cikin watan Nuwamba, garin Chennai, dake Kasar India, ya ga ruwan saman da bai taba gani ba, a tarihi. Kusan mutane 300, suka mutu, a sakamakon ambaliayar ruwan, 18 sun kuma sun hallaka – saboda nutsewar da na’urar bayar da iskar shaka, dake amfani da na’urar wutar lantarkin asibiti, ta yi, a ruwa. Bari kuma in fayyace cewa, Kasar Amirka ta tallafa wa abokanmu, na kasar ta India, kuma mun kai ma su taimako, domin magance irin barnar da ambaliyar ta yi.

Amma, abin takai, abubuwan mamaki, irin wadannan, a kasa daya suke faruwa ba, ko wani yanki. Suna faruwa a ko’ina. Kuma idan aka lura, sune irin alamun na dumamar yanayin da bai kamata wani ya kyale ba. Abinda ya fi damunmu, shine wannan ne abinda masana kimiyyar suka fara ma na, cewa zai faru. Kimiyya ta sha

yi ma na gargadi da kandaku, a shekaru da dama. Mun kuma san cewa, idan muka dore da haka, kuma mutane da nade hannuwansu, wai su jira wani ya yi ma su, ku ma kun san abinda zai faru. Al'amarin kara cabe zai yi.

Domin kuma magance al'amarin, sai al'ummar duniya sun dauki tsauraran matakai, yanzu, na kuce wa tattalin arzikan dake fitar da ƙazantar masana'antu, to, ba za mu rabu da fama da mummunan al'amari ba, ga zamantakewarmu, da kayayyakin jin dadinmu, da noman abincinmu, da samun ruwanmu, da kuma wadansu muhimman al'amurran rayuwa kansu. Mu guji aikata kuskure. Idan al'ummar duniya ba za su iya hada kai ba, da bijirewa karuwar irin wannan kalubalen, idan muka ci gaba da barin wadansu kananan abubuwa na karkatar da hanzarin da muke da shi, yanzu, to, za mu yi dama-na-sani, bisa gazawarmu, a tarihi. Ba kuma kanmu, kadai, muke ji ba, har ma da na magada, da 'ya'yanmu da jikoki, wadanda za su tambayi irin yadda, muka makance, basira ta bace ma na, muka samu raunin zuciyar da muka nuna gazawar da masana kimiyya suka nazarta, sau da yawa, a cikin tsawon lokaci, da ma wadanda suka gabatar, a matsayin dimbin shaida.

Abokaina, babu da wata mafita, ko kadsan, babu da abinda za ce, ko tak. Wannan ya sanya, dole, mu yunkura, nan da awowi 36 zuwa 48 hours. Dole, mu tabbatar da wannan al'amari. Kwanan nan, na karanta wata ƙasidar dake kamanta wannan yarjejeniyar da wani shirin ban shagube na telebijin. Kowane shiri tambar wasan kwaikwayo ne, mai kayatarwa, amma, idan muka tuna da shekarun baya, muka kuma sake dawowa, kuma kun sani. Za mu ga cewa, shirin na nan, yadda ku ka bar shi, da mutanen da matsalolin ba su canja ba.

A kowane lokacin kuma, muka taru maganar dai iri daya ce, game da yanayi, sai dai yawan kandako, amma, lokaci na tariya.

Abin alfahari, mun san gaskiyar cewa, har yanzu akwai sauran lokacin. Kuma wannan ne, ya sanya muka yi imanin, matuƙa, kan abinda ya tara mu, a nan. Akwai gagarumin goyon bayan wannan al'amarin, daga ko'ina cikin duniya. Masu unguwanni, da sauran al'umma, da mutane, da ƙungiyoyin NGOs, na yunkurawa, fiye da gwamnatocin tarayya. Kuma ba sai an yi tattaki mai nisa ba, kafin ka ga irin shirin da duniya ta yi, wanda ta ƙagara, kuma tana bukatar da a yi wani abu, game da canjin yanayin. Ratsa wuraren tarurukan, ka kuma ga ƙungiyoyin NGOs, da 'yan kasuwa, da masana kimiyya, da dalibai, da shugabannin addinai, da wakilan majalisu, da masu unguwanni, da maza da mata, da yara, daga ko'ina, duk mun hallara ne, a nan, dangane da tunanin yakar canjin yanayin. Ka yada zango, a

kowane kantin dake yankuna masu dausayi, ka ga wadansu abubuwani mamakin da masu kirkire-kirkire, na fadin duniya ke bibiya, na tsawon shekaru.

Jama'ar duniya na amfani da wannan tunanin, kuma suna tare da al'ummarsu. Amma, wadansu mutanen wai sai sun ga haza, a nan birnin na Paris, na shugabanni za su fiddo. Suna kallonmu, da kirkiro wata shimfidar da za ta sanya su, su yi fiye da abinda ake zato. Suna kallonmu, da mu tabbatar ma su cewa, dukan shugabannin gwamnatocin dake ta maganganu, a wannan taron, a makon da ya wuce, suka kuma share lokaci suna yawace-yawace, a nan, sun san abinda suke cewa, a duk lokacin da suka yi kiran da a fulla wata yarjejeniya ta duniya. Wadannan mutanen, na kallon gwamnatocinsu, da, a karshe, su nuna dagewarmu, ta tsabtace tattalin arzikan duniya, da kowa ya san muke bukata, muddin muna son tanadar makomarmu.

Wannan shi ya sanya muke a wannan zaune, kuma ina son in sake jaddada abinda Shugaba Obama ya ce, a makon da ya wuce, cewa, Kasar Amirka ba tan lura da irin rawar da muke takawa ba ne, kadai, wajen haddasa matsalar, har ma dage wa ganin mun yi wani abu, game da wannan al'amari. Kuma idan ka ce dandalin kasar, dake Le Bourget, za ka ga muhimman al'amurra na faruwa, ana ta tattara bayanan irin abubuwani da aka dukufa a kai. Kasashen dake da wadansu al'amurra, na daban, sun dukufa, da yin buri, da cancanja shirye-shiryen da ake da su, a kasa, da nufin rage yawan gurbatacciyar iska, don ganin an saba da dumar da duniya ke yi, da kuma yin aiki da kamfanoni, wajen kirkiro da harkokin kasuwanci, abun koyi, dangane da tunaninmu, na cimma nasarar albarkatun yanayin.

Amma, gaskiyar al'amarin ita ce, muna iya yin abun a-zo-a-gani, a cikin 'yan kwanaki, masu zuwa, ko cikin awowi, a wannan taron. Yanzu, na san cewa, a tarurrukan, mun yi ta yanke shawarwari, masu tsauri, kuma muhawarorin kan rincabe. Da ba don haka ba, da an warware wannan matsalar, tun tuni. Amma, ya ku jama'a, al'amarin na da bukatu – kuma wannan lokacin na da bukatunsa – da kai kamata mu bar birnin na Paris, ba tare da cika wani buri na musamman ba, da kuma yarjejeniyar, mai dorewa, ga al'amarin na yanayin duniya. Kuma, bayan gudanar da dan tsaka-tsakin aiki, a cikin shekarun da dama, da tashin gwauron zabin hade ayyukan da aka yi, a wuri guda, dukanmu mun san tahakikanin, dole, mu hada da wata tsayayyar yarjejeniya.

Na farko dai, muna da bukatar wata yarjejeniyar da za ta kasance ta kwarai. Babu abinda za mu rasa, ga neman biyan burinmu. A yau, muna bayanin – Kasar Amirka – cewa muna daga cikin abinda ake kira Hadin Kan Kwaikkwaran Buri. Wannan wata fungiya ce, ta kasashen da suka dage game bisa tabbatar da yarjejeniyar da za

ta biya ma na buri. Magance canjin yanayin na bukatar wani gagarumin canji, ta hanyar da za mu yanke shawarar kara wa duniyar nan karfi. Kuma, manufarmu ba za ta wuce ta kawo wata hanyar mai dorewa ba, ga tattalin arzinkin duniya.

Wannan kuma tunanin ba holoko ba ne. Wani al'amari ne, na dabadar fidda kai, da za ta warware bin hanyoyin da suka kamata, ba na mu jira sai yadda hali ya yi ba. Ba haka ba ne. Wannan ba al'amarin da za mu kasance cikin zato ba ne, da kuma fatan wai wani mahaluki zai gano ma na mafita. Ku kusa. Tuni muka gano mafitar. Wannan kuma shine abinda ke ta wahalar da mu. Mafita, game da canjin yanayin, na bukatar kaikkarfar manufa. Tabbas, za mu ci gaba da tura iskar gas da danyen mai, na shekaru masu dama. Mun san da haka. Amma, ko kasashen da tattalin arzikinsu ya dogara, musamman da samar da danyen man, sun fara karkacewa ga yin amfani da sababbin hanyoyin samar da makamashi. Kuma, ita kanta, kasar ta Amirka, wadda ke bayar da shawarar yin hakan, ba tana daga cikin manyan dake da iskar gas da man ba, a duniya, a yau?

Amma, kuma wani misalin irin yadda al'amarin ke canjawa, bai wuce na Kasar Dubai ba, wadda, kwanan nan, ta dage kan bude asusun dolar Amirka miliyan dubu 27, domin cimma burin Yankin na Daularta, wajen kakkafa na'urorin tufaniyar samar da wutur lantarki, ta hasken rana, a kan kowane gini, nan da shekarar 2030, da kuma sake fasalin tsofaffin gine-gine, na su kasance, masu kyautata yin amfani da makamashi, yadda ya kamata. Muna da bukatar da za mu tabbatar cewa, wannan yarjejeniyar ta manufar samar da makamashin, za ta taimaka wajen sake fasalin da muke bukata, amma, kuma ta kula da karfi da bukatun da kasashe dabam daban da ke da su.

Har ila yau, muna da bukatar yarjejeniyar da za a rika ingantawa. Kowane kasar dake doron duniyar nan, na da matsalar da za a duba, haka lagon siyasarta, da tattalin arzikinta, da kuma karfinta. Muna mutunta haka. Kuma dukan wadannan al'amurra, hakika, na iya canjuwa, daga wannan shekarar, zuwa waccan. Wannan kuma ya sanya, canjin yana da muhimmani, a wannan yarjejeniya, kuma abinda ke nan, dole, ya shafi kowane bangare.

Yanzu, wadansu mutane na sukar tunanin cimma wannan burin. Amma, bari in fada ma ku wani al'amari. Bisa ga zuwan da na yi, a taron Kyoto, da kuma fo'karin da aka yi, na zartar da wannan al'amarin, a zauren Majalisar Dattijan Amirka, amma na kasa, ya sanya mun koyi wani darasi, na baya. Dalilin da kasashe, da dama, suka gabatar, a yau, da kuma dalilin kusan daukacin kasashen – dukansu, idan banda 10 – shine sun bayyana burinsu, hakika, domin ba zai dace da kowa da kowa ba. Domin kuma wannan darasin da muka koya, a cikin shekarun nan, da

dalilin da zai sanya kasashen su yunkura, da irin yadda suka kalli al'amarin, da irin nasarar da suka samu, da ma wadanda za su canji, nan da lokaci mai zuwa.

Don haka, kowa na yin abinda zai iya ne, idan ya baro birnin na Paris. Amma, babu wanda aka tilasta wa, da ya yi abinda ya fi karfinsa. Kuma babu wanda za a tursasawa, dangane da yin haka. Kuma babu wani hukuncin da aka kebe, ko kuma aka hukunta. Amma, dole, a manta da wani al'amarin.

Yau, ga shi duk kanmu, a hade yake. Kuma, makasudin al'amarin shine a cimma yadda yarjejeniyar za ta yi aiki, ko ta yi aikin. Amma, ina jaddada muhimmancin tantaunawa, amma, kada kudurin da ake da shi, na neman yin ragin, ya kasance wata kafar da wata kasar da ta sanya hannu, ta yi kasa a gwiwa, ko ta ki yin komai. Tuni Kasar Amirka ta goyi bayan kudurin, amma, ta bambanta dawainiyarta da sauran dawainiyar kowa, da kowan ke kokartawa. Babu laifin nuna dogon buri ga kasashen masu tasowa, ko kuma gajiyawa da irin yadda kowa ke fuskantar al'amarin. Mun kuma lura da haka.

Amma, bisa ga yin adalci ga jama'ar duniya, akwai wani al'amari, guda, da wannan yarjejeniyar za ta tabbatar da ganin kowace kasa ta yi – a tuna, kusan daya ne, amma, akwai bambanci. Wannan yarjejeniyar, muddin aka samu yarjejeniyar da ake bukata, to, za ta zo da bambance-bambance, domin kowace kasa na da kudurin da ta zo da shi, a wajen tantaunawar. Wannan shine bambancin. Amma, ya kamata mu san cewa, kowa na da hañkin nuna gaskiya game da irin ci gabon da za a samu. Saboda da me? Domin darasin da za mu koya, da fasahar da aka inganta, aka kuma kirkiro, da aiwatar da shi, da ma yin amfani da ita, da ragin da aka samu, na iya kasancewa tare da kowa, wadansu kuma su rubanya shi, domin saura su kara gina masaniyarsu, a kai.

Za mu iya – kuma ya kamata mu yi – haka ma za mu tunkari dabaru da dama – kowannenmu, zai kai gaci, ga bukatarsa. Haka na da kyau. Amma, a karshe, muna bukatar da mu fayyace wa jun, irin abubuwan da muka yi, asali ma, hañkin magada, da mabiyansu, ya rataya a wuyanmu. Wannan ya nufi ke nan, muna da bukatar da za mu riña bai wa jun rahotannin kowane kasa, game da abinda take yi, da kuma irin galabar da take samu. Kuma, wannan ita ce hanyar daya, da za mu san abinda ke faruwa, ga al'ummar duniya, kuma ita ce hanya, daya, da za mu iya amincewa da gwamnatoci da kamfanoni cewa wannan alkawarin da muka yi, yana nan – kuma shine amincewar da, gobe, zamu yi tinkaho da ita. A tuna, daya daga cikin abubuwan da, a gaskiya, muke sa ran zai faru, a nan, da har zai sanya taron na Birnin Paris, ya yi muhimmanci, ba wai za mu bar wurin nan ba ne, bayan mun abinda za mu yi zai tagaza, sai don mu aike da wani sañko, na musamman, ga

kasuwanni – cewa, wadannan kasashen 186, suna nan kan bakansu – kuma al’amarin zai taimaka wa kamfanoni, na da su zuba jarurruka, bisa ga sanin cewa, akwai madafar da ta dage, ga bin tafarkin da ya dace. Wannan kuma ya sanya muke da bukatar wata kwakkwarar dokar da ta za rataya a wuyanmu, da ta shafi al’amarin gaskiya. Tana da muhimanci.

Yanzu, kuma, muna da bukatar yarjejeniyar da za ta jaddada yin aiki, da kuma dagewar.

Akwai kasashe – da muka sani – da canjin yanayin yake yi wa matsananciyar barazana, a yau. Su kam, kodai ta yi kyau ne, ko kuma ta ruguje – al’amari ne, da ya shafi rayuwa. Jiya, na sadu da wadansu shugabanni daga kasashen dake tsibirai – kananan kasashen tsibiri – wadanda suka bayyana cewa, abinda ke damunsu shine, teku na iya malale kasashensu. Kuma, gaskiyar al’amarin ita ce, mafi yawan wadannan kasashen, ba su bayar da gudunmawr komai, ko abinda suke bayarwa, mai taka kara, ya karye ba – ga matsalar.

Kuma daya daga cikin mawuyatan al’amurran da muke fuskanci shine irin yadda muke jinkirta bayar da gudunmawar da za ta yi tasirin da ba zai canju ba, ga canjin yanayin – wannan kuma ba hukuncina ba ne, masana kimiyya ne, suka bayyana. Don haka, muna da hakkin da za yi amfani da kuma shirin aiwatar da wadannan al’amurra da ma yin amfani da mafi yawan manyan kasashen da abun zai shafa, a tsakaninmu, da su bi sahu.

Wannan na nufin, muna da bukatar kara yawan kokarin samar da kudaden canin yanayin, daga kowace kafa – gwamnatoci da kamfanoni. A gaskiya, yanzu, manyan harkokin tattalin arzikan duniya – ciki har da Kasar Amirka – na bukatar da taka gagarumar rawa, a wannan fannin. Wannan shine gaskiya al’amari. Wannan kuma ya sanya kasar ta Amirka, ta yi alkawarin bayar da dolar Amirka miliyan uku, ga Asusun Tsabtace Gurbacewar Yanayi. Shine kuma dalilin da ya sanya kasar ta Amirka, take bayar da gudunmawar fiye da dolar Amirka miliyan dubu biyu, da 500, ga kudaden magance canjin yanayin, a kowace shekara, ciki har da fiye da dolar Amirka miliyan 400, a kowace shekara, daga cikin gurbin asusun da za a yi amfani da shi, ga magance canjin yanayin.

Amma, mun san cewa, muna da sauran bukatu. Don haka, ina mai farin cikin bayyana cewa, a yau, kasar Amirka, ta sha alwashin rubanya irin jarurukan da gwamnati da kamfanoninmu ke zubawa, nan da zuwa shekarar 2020. Kuma, a shirye muke, da mu cika. Kuma ba zamu bar gajiyayyun kasashen dake cikinmu ba, ga wannan illar ta yanayi.

Yanzu, muna kare makomarmu ne, kafin a yi saken da za mu dogara da dukan abinda yanayin zai yi ma na – ga kowace kasa – mu yunkura don kare wannan al'amari.

Kamar yadda na ce, da farko, Shugaba Obama, da ni, mun fahimci ra'ayoyin kasashe, da dama, masu tasowa, dangane da abinda ya shafi fitar da dagwalon masana'antun. Mun san lagon al'amarin.

Kuma zan iya tabbatar ma ku: babu wani shugaba, a tarihi, da ya fi mayar da hankali wajen cika alkawurran da kasar ta Amirka ke yi, irin Barack Obama. Bai kamata ma, wannan al'amarin ya kunno kai, cikin abinda yake fuskanta ba, tunda yake ya sadu da shugabannin kasashen da ake wakilta, a nan, yau. Domin yana kallon al'amarin fiye da duk wani batu – na magance dukan abinda ke tasowa kulum, tare da dukan kayayyakin da ake da su, da kuma basirar dukan gwamnatoci.

Muna godiya ga manufofin da Shugaba Obama ya sanya a gaba, wadanda suka sanya Kasar Amirka ba ta fitar da gurbatacciyar iskar, tun kafin shekaru 20 da ta alkawarta. Mun rubanya tsawon hanyoyin da motocinmu ke shawagi, da gallon guda, nan da shekarar 2025; mun rubanya, har gida uku, irin karfin wutar lantarki, mai amfani da karfin iskar da ake samarwa; mun rubanya samar da wutar lantarkin, ta hasken rana, har sau 30. Kuma Kasar Amirka ta rage fitar da yawan kazantar masana'antu, fiye da duk wata kasa, a doron duniyar nan. Don haka, babu wanda ya isa ya musunta alkawarin da muka yi, na cimma nasarorinmu, ko karfin yin hakan.

Amma, kamar yadda na bayyana, a lokutta da dama: Babu kasa, guda – har Amirka, da girman tattalin arzikinta, a duniyar nan, kuma mai fitar da kazantar, tare da Kasar China – wadanda su suka fi kowace kasa fitar da iskar gas, kusan kashi 40, cikin 100 – babu wata kasar da za ta iya warware wannan matsalar, ko ta bayar da kudaden da za a yi hakan, ita kadai. Wannan kuma ba ba'a ba ce. Tantagaryar gaskiya ce, ga wannan al'amari.

Gaskiyar, ita ce, koda dukan jama'ar kasar Amirka, na hawa keke ne, ko gare-gare zuwa makaranta, ko yin amfani da na'ura mai amfani da karfin rana, a gidajensu – idan ma da za mu shuka dubban itatuwa – idan ma har muka yi watsi da dukan wadsansu kayayyakin dake fitar da kazantar yanayin – sai me? Wannan bai isa ba, da ya yi maganin kazantar masana'antu dake fitowa daga sauran kasashen duniya. Idan da dukan kasashe masu masana'antu, za su kasance ba su fita da duk wata kazanta – a tuna da abinda na ambata – dukan kasashen su daina fitar da kazantar,

ba zai isa ba – hatta ma idan fiye da kashi 65, cikin 100, na kazantar dake kasashe masu tasowa na fitowa. Yanzu, ba muna tuhumar juna ba ne. Wannan ba lokacin da za mu zargi juna ba ne. Wannan lokaci ne na tunawa da farkon Juya Halin Masana'antun da kowa zai yi amfani da shi, sai dai mun kasance, a nan ne, domin kawo canji. Babu ta yadda, rabin duniya, zai tsabtace kazantar da ya tara, idan sauran kasashen duniya ba su agaza ba, to, duniyar za ta kasance da wannan matsalar.

Ilmin masaniyar yadda sararin samaniya yake, ba shi da wata rudsarwa: kazanta, kaanta ce – kuma illarta daya, ko a birin Baltimore ne, ko na Beijing, ko, a Calcutta, ko kuma Cape Town.

Don haka, dole, mu yunkura game da makomar ta mu, wadda, a gaskiya, ta sanya muka hallara, a birnin na Paris, a wannan makon.

Kuma a cikin shekarun da suka shude, zan iya bayyana ma ku cewa, al'amarin babu kama hannun yaro. Al'amarin da mamakin ganin irin yadda kasashen duniya ke kulawa da canjin yanayin. Kasashe 186 – wanda fiye da kashi 95, cikin 100, dake fitar da kazantar duniya – hatta da wadsanda ba a ambata ba, irin su Kasar Syria, inda ake ta tabka riki, da kuma Kasar Libya, da ba su da gwamnati, da ma Korea ta Arewa. Ina nufin, ku yi tunani. Sun bayyana wadannan kasashen, kowanensu, zai rage kazantar da yake fitarwa, ciki har da dimbin mafi yawan kasashe masu tasowa, a cikin wannan yunkurin. Kuma, sun cancanci da a yaba ma su.

Na san da farko, al'amarin kamar da wuya – kamar akwai wuya wajen daidaita gabatar da makamashi mai tsabta, a lokacin da tattalin arziki ya kazanta, lokacin da aka samu miliyoyi, dubban miliyoyi, ko daruruwan miliyoyin talakawa, da kuma makamashi, kamar su kwal da mai, suka kasance da arha da kuma saukin samu, nan da dan lokaci mai zuwa.

Amma, ga yadda gaskiyar al'amarin take: Gaskiyar ita ce, idan aka kwarari dogon zango, makamashin dake cike da gawayi, na daga cikin makamashin da zai fi tsadar da kowace gwamnati ba za ta iya saye ba.

Kuma wannan ne ya sanya, mu, a Kasar Amirka, muka dakatar da sanya kudaden gwamnati, a wajen sayen duk wani makamashin dake da gawayi, ko kufan kwal, da sauran abubuwan da ake samar da wutar lantarki da shi, domin farashin na makamashin dake da gawayi, ya hada har da farashin gini, da gudanar da aikin masana'antar samar da wutar. Kuma wannan ba ya nunawa, a jimillar kudaden da

aka kashe. Jimillar da farashin zai bayyana, a fili, dole, ya kasance na wadanda ba a gani ba – wadanda, idan a magance canjin yanayin ne, yana iya rubanyawa, ko ma har gida uku, na yawan kudaden da aka kashe. Ba kuma sisi ka ke nema ba; sai sule, ko sule da sisi.

Alal misali, sai ka hada da farashin abinda ba ka yi tsammani ba, game da noma da kuma lalacewar muhalli; ko kudaden maganin cutar bugun ruwa, ko na marasa lafiyar dake fama da cutar kumburin huhu, da asarar miliyoyin rayukan dake da alaka da rashin isasshen iskar shaka, da danyen mai ke gurbatawa. Sai kuma ka hada da farashin sake gina dukan abinda guguwa da ambaliya suka bata. Kamar kuma lokacin da zama Sakataren Gwamnati, a 2013, an tilasta wa Kasar Amirka, da ta kashe kusan dolar Amirka miliyan dubu 160, lokacin da wani yanayi ya haukace, dolar Amirka miliyan dubu 160, a cikin shekaru uku.

Wannan kuma kadafan ne, daga cikin irin abinda zai same mu dangane da: gyaran kayayyakin kyautata jin dadin rayuwa, idan teku ta yunkuro, ko wata guguwa, mai karfi ta gitte, ko aka banko wutar lantarki mai karfi, ko aka yi asara, a masana'antu, a sakamakon dan karen zafin yanayi – al'amarin babu iyaka. Kuma, dole, dukan wannan, da ma karin hakan, su kasance a cikin kudaden da za a ci gaba da dogaro da su, wajen samar da makamashin mai kufan gawayi.

Babu shakka: samar da makamashi mai tsabta ya fi arha, haka samunsa – arhar, da ta fi tasiri, a yau, amma, ba arhar da za ta zame tsada ba, wajen magance canjin yanayin, nan gaba.

Amma, ga kasashe masu tasowa, na lura cewa, yawan kudaden wani bangare, na jimillar. Wani bangare ne, daya. Kasashe masu tasowa, ba su da karfi, da kuma wadatar sauran kasashe, ko kuma damar samun irin wannan fasahar. Wannan ne ya sanya, masu arzikin, daga cikinmu, ke da bukatar mu agaza, ga taimakon samar da kudade, da inganta karfinsu, da kuma taimaka wa, wajen samar da fasahar, mai 'yar rahusa – kuma kasar Amirka, za ta ci gaba da yin hakan, daidai da karfinta.

Taron Birnin Copenhagen, ya kasance, babban mataki ga wannan fo'karin, lokacin da kasashe suka yi alkawarin tattara dolar Amirka miliyan dubu 100, kowace shekara, har ya zuwa shekarar 2020. Kuma, har yanzu muna kan bakanmu, kuma muna samun ci gaba.

Amma, gaskiyar ita ce, wannan wani bangare ne, kadai, a cikin al'amarin. Abinda ke faruwa, a kamfanonin, ba wani al'amarin ba ne, na dabani. Al'amarin da ban mamaki, kuma da rikitarwa. Sashen samar da kudaden maganin canjin

yanayin, daga kamfanonin duniya, ya kai wani manzali – a yanzu ke nan, kafin a yi wata yarjejeniya – kusan dolar Amirka miliyan dubu 650, a kowace shekara. Kuma, bankuna, da dama, sun yi alkawarin bayar da karin dubban miliyoyi, da zarar an samu damar gabatar da ayyukan. Kwanan nan rukunin kamfanin Citigroup ya bayyana alkawarin fiye da dolar Amirka miliyan dubu 100, a kowace shekara, har na tsawon shekaru goma, zai kuma rubanya abinda ya alkawarta, tunda farko, a cikin 2007. Kwanan Bankin Kasar Amirka, ya alkawarta bayar da dolar Amirka miliyan dubu 125, a cikin shekaru goma, masu zuwa, zai kuma rubanya, har gida uku, na abinda ya fara yin alkawari, nan da ‘yan shekaru masu zuwa. Kamfanin Goldman Sachs ya alkawarta bayar da dolar Amirka miliyan dubu 100, a cikin shekaru goma, shi ma.

Kuma domin warwaro ci gaba da zuba jarurruka, Kasar Amirka, ta yi alkwarin hada hannu da Bankin Duniya, da ma sauran cibiyoyi, da nufin daukaka kwarewarta, da kuma tattara kamfanonin da za su taimaka wajen sabunta harkokin kasuwawncin makamashin yau, da ma na gobe.

Idan muka aike da safon da ya dace – idan muka yi zaben da ya kamata – kamfanoni za su cika alkawarinsu. Me ya sa? Domin makamashi, mai tsabta, ba maganin canjin yanayi ba ne, kadai. Yana ma daya daga cikin manyan shikashikan tattalin arzikan duniyar da muka taba sani: Nan da shekarar 2035, bukatar zuba jarurruka kan makamashi, za ta kai ta kusan dolar Amirka miliyan dubundubata 50, watau tiriliyon ke nan – kuma mafi yawan jarin, zai kasance ga makamashi mai tsabta. A tuna da yawan damar gudanar da harkokin kasuwanci – da irin ayyukan da za a Kirkiro – da miliyoyin mutanen da za a kubuto daga talauci – a kowane lungu na duniya, domin wannan canjin da za a samu. Kasuwar mutane miliyan dubu hudu zuwa biyar, za ta yi habakar ta mutane miliyan dubu tara, ko fiye da haka, nan da shekaru 30, ko 40, ko 50, masu zuwa.

Don haka, idan aka yi batun tattalin arziki, babu wata kasa, da za ta fuskanci wani zabin da ya wuce, na tsakanin kyau da lalacewa. Ko kusa.

Yanzu – a tsakiyar wadannan shawarwarin – yana iya kasance, a wani lokacin, nan da shekaru 20, a ga kamar babu canjin da aka samu, kamar yadda na bayyana, da farko, dangane da wasan kwaikwayo. Amma, gaskiyar ita ce, duk da irin gardandamin da muke yi, na irin yadda za mu hada kan kasashen duniya, na da su magance canjin yanayin, sashen makamashi mai tsabta sai habaka yake yi, da kansa, fiye da yadda ake tsammani.

Kaddara, tun lokacin da aka kira taron na Birnin Copenhagen, na COP 15, farashin nau'ra mai amfani da hasken rana, ya sauko, da misalin kashi 80 cikin 100. Amma, yin amfani da shi, ya karu da misalin kashi 100, sau biyar.

Masu hikima na iya tambayar dalili – domin irin nakasun da ake samu ga yin amfanin da kuma rarraba shi – makamashin da ake samu ta wajen sake yin amfani da kayayyaki, ya ma fi zama dahir, a kasuwanni.

To, a yau, a kasuwannin da muke da su, ba wai kasancewar akwai makamashin mai tsabta ba ne, kadai – har ma ya fi kasancewa maras hadari, da saufin samu, da ma – eh – arha ga al'umma.

Yanzu, kasashe masu tasowa, da dama, na amfana da ma'adinai na musamman. Mun san da haka. Wadansu kan kasance kusa da layin equator, sai kuma wadanda ke da inganci, matuка, da ba sai mun ton a kasa ba, kuma ba su gurbata komai – to, wannan kuma shine hasken rana. Kuma akwai sauran kasashen dake da karfin iska, musamman wadanda ke bakin teku. Har ila yau, akwai irin su kasashen Kenya da Chile, dake kwance kan falalen ma'adinin tectonic, idan kuma ke da tabbacin, za a ci gaba da samar da karfin wutar lantarkin, nan gaba.

Wani nazarin da aka gudanar, kwanan nan, ya gano cewa, makamashi mai tsabta yana kara yaduwa, matuка, a kasashe masu tasowa, fiye da kasashen dake da arziki, kuma, dalilin ba ya wuce guda – watau karfin lantarkin da ake samu daga sabunta sake sarrafa sharer dake da tasiri ga tattalin arziki, da muhalli da kuma kiwon lafiya.

Don haka, yanzu, al'amarin makamashi, a duniya, sai canja yanayi yake yi. A watan Satumbar bara, Shugaba Modi – ba Shugaba Modi ba – Firayin Minista Modi, ya kira dukan shugabannin duniya, da kirkiro da wata kwaikkwarar tsabtace makamashi. To, mun dai ji shi. A ranar farko, ta wannan taron, kasashen Amirka, da Faransa, da India, da ma sauran kasashe 17, sun kaddamar da Manufar Kirkire-kirkire, wani gawurtaccen binciken gwamnatoci da kamfanoni, game da inganta wani nazarin da ba a taba yi ba. Kasashenmu, 20 – gaba dayansu, suka dauki dawainiyar fiye da kashi 80, cikin 100, na nazari da inganta (R&D), sabunta makamashi – suka kuma yi alkawarin za su rubanya yawan kasafin kufadenmu, a wannan fannin, a cikin shekaru biyar masu zuwa. Ga kasar Amirka kuwa, wannan ya shafi kara yawan jarurukan nazarin na R&D, da misalin fiye da dolar Amirka miliyan dubu biyar, a kowace shekara.

Sai kuma ga wata tawagar hanshaƙan attajirai, 28, a karkashin jagorancin Bill Gates, da suka hade da mu, dukansu kuma, sun sha alwashin kirkiro da zuba jarurukan gwamnatoci da kamfanoni – tunanin zuba jarurukan gwamnatocin da kamfanoni, game da hadin gwiwar nazarin na R&D game da sabunta makamashi. Yanzu, wannan al’amar, tare da surfin tunanin Hadin Kan Harkokin Na’ura Mai Amfani da Hasken Rana, ta Duniya, dake Kasar India, wadda ta bayyana, a wannan ranar, cewa tana da karfin da za ta kirkiro wata gagarumar fasahar da za ta gudanar da ci gaban da ake bukata.

Yana da muhimmancin gaske, a lura cewa, wannan tunanin – ba wai wani bangare na yarjejeniyar ba ne. An bullo da su ne, aka kuma kirkiro da su, domin su taimaka wa duk wata yarjejeniyar da za a cimmawa. An kirkiro su ne, da su kara ma na zimmar kammala ayyukanmu, a wajen tantaunawar, kazalika da aikewa da sako ga kasuwanni. Yayinda kuma, za mu yi hakan, muna da bukatar da mu yi tunani game da duk wata damar da za ta kirkiro da hadin gwiwa, a tsakanin kasashen duniyar da za ta rage fitar da gurbatacciyar iska da kuma kara yin juriya. A yi tunanin idan har aka samar da fasahar tsabtace yanayi – dsaukacin sashen na iya kai wa har na tsawon shekaru biyar ko goma. Dukan abinda za a yi, bai wuce na a nemo hanyar da za a gudanar da kuma fara fahimtar al’amarin ba.

Yanzu, ga wata matashiya: na yi aiki, a kwamitin harkokin sadarwa na Kwamitin Harkokin Kasuwancin Majalisar Dattijan Kasar Amirk. Mun sake zayyana dokar harkokin sadarwar kasarmu, a 1996. Watau shekaru 20 da suka wuce ke nan. Mun – kodayake a lokacin aka fara amfani da fasahar yanar-gizo, babu wanda ya yi wani tunani game da aikewa da sakonnin wayar iska.

Kowa ya fi mayar da hankali ne kan wayar tarho. Kuma, a cikin wannan dan lokacin, na shekara guda, ko biyu, dsaukacin dokokin sun sallace. Ta haka ne, al’amurra suka yi ta gudana, a cikin hanzari. Kuma dukan irin ci gaban da aka samu, haka ake gudanar da dukan alkawurran da aka yi a duniya.

Abinda ya kawo ni ga bayanin karshe ke nan, inda nake son yin tsokaci game da yarjejeniyar ta duniya: dole ta kasance yarjejeniyar da za ta jima. Kuma wannan na nufin, dole, ta ingantu, a cikin lokacin. Ba mun zo Birnin Paris ba ne, don kaiwa makurar komai, da muka sanya wa buri; mun zo Birnin Paris ne, domin gina harsashen da za mu iya, kuma dole – dsaukacim – za mu ci gaba da wannan ginin.

Kuma duk wani ci gaban da muka samu – musamman daga hukumar INDCs – ba shi da iyaka, kuma mai taimakawa ne. Amma, wannan hukumar, kadai, ba za ta iya

ba. Manufar da muka bayyana, ta yin aiki tare, za ta haifar da gagarumin gib, ga fitar da gurbatacciyar iskar – shine abinda zai dakushe al’amarin. Amma, ba wai za su sanya duniyar ta yi sanyi da ya wuce hankali ba ne, abinda masana kimiyya suka fada ma na, kuma, wadda ke bukatar faruwa, domin rigakafin ko-ta-baci – ko ma fiye da haka, idan al’amarin ya kasance, na kashi daya da digo biyar na jama’ a – muna da bukatar da je kasa-kasa, yadda za mu iya, yadda kuma mafi yawan jama’ar dake cikin wannan zauren ke bukata.

Kuma wannan ne ya sanya, yana da muhimmancin gaske, na da mu kara kula da wadannan manufofi, da kuma tabbatar da sun biya ma na muradi, yadda ya kamata; kuma mu fahimci ko za mu iya samun wani ci gaba; ko za mu iya kafa wani shirin da zai bincika manufofin, ya kuma rene su, a lokutta, idan muna da bukata.

Kuma, bisa ga irin gudun da aikin ke yi, kamar yadda na bayyana harkokin fasaha ke tafiya, a cikin shekaru biyar, dukan fočkarin da wani ko wata kasa za ta yi, na iya kara gudun al’amarin, fiye da yadda ake zato. Kuma kowannenmu, na da haččin iyalansa, da abokansa, da jama’ar kowace kasa, tamkar jama’ar dake kowane lungu na duniya – muna da haččin magandan da za su biyo sawunmu, na tabbatar da muna gudanar da abinda za mu iya, da ma cewa muna sane da dukan abinda za mu iya yi. Kuma wannan na nufin, mu rika bincikar ci gabon abinda muke aiwatarwa, da kuma damar da muke kuskurewa. Wannan na nufin, sake bincikawa, a wani fannin ma, karfafa manufofinmu, domin tabbatar da kwalliya na biyan kudin sabulu, musamman ga muhimman harkokin ci gabon fasaha. Wannan na nufin mu zura idanu kan abinda ke zuwa, yana dawowa, bayan kammala wannan taron, kuma yake ga kowa. Dukan wanda ya bayar da wata kwaččwarar gudunmawar da muka ga, a yau, to, zai ci gaba da gudanar da ita. A karshe, ina son, ni kaina, in ci gaba da kira, kamar yadda na yi, a Babbar Taron Majalisar Dinkin Duniya, a cikin shekaru biyu, da suka wuce – za mu ci gaba da kirin ministocin harkokin kasashen waje, domin su rika tantauna ci gabon da muke yi, a kaashenmu, da ganin inda za mu iya tallafa wa fočkarinmu.

Kuma abinda ya faru, a nan Birnin na Paris yana da muhimmanci – babu tababa, game da haka – amma, wannan share fage ne. Ba za mu iya manta da wannan ba, a wannan lokacin.

Muna iya gano hanyar gabatar da duk wata shawarar da aka yanke da muke bukatar magance duk wata barazana. Na yi imani da haka. Na yi imanin za mu iya daidaita wadannan gardandamin da za su ruguzo da mu. Kuma, tare, muna da fočfin da za mu kai ga biyan burin wannan yarjejeniyar da muke da haččilon nema.

Babu wani dalili – babu dalilin – da zai karkatar da wannan al’amarri.

Yanzu – ba wai wani lokaci ba – mu bai wa al’amarin yanayin ’yar amincewa. Mu kaddara cewa kashi 97, cikin 100, na nazarce-nazarcen kimiyyar ba su da wani tasiri. Mu kaddara cewa dubban masana harkokin kimiyyar da suka bayar da wadannan rahotannin, ba su yi daidai ba, game da irin hadarin dake tattare da canjin yanayin. Ka tambayi kanka: Idan muka yi yunkurin yin dukan wadannan abubuwan da na bayyana, me zai faru gare mu, bisa ga irin zabin da muka yi, na magance canjin yanayin?

To, don haka, a gaskiya, muna iya kirkiro da miliyoyin sababbin ayyuka. Za mu bunkasa tattalin arzikinmu, kuma wadansu kasashen da suka gajiya, na bukatar da su yunkura. Suna da bukatar jarin da zai gudana cikin duk wani jarin makamashi. Za mu ga kosassar al’amma, da kosassun yara. Wannan shine kan sanya yara kwanciya a asibitoci, a Kasar Amirka, a lokacin hunturu, wanda ake kashe dubban miliyoyin daloli, ga yadda yanayin ke haddasa annobar ciwon karancin lumfashi. Za mu yi tanadin dubban miliyoyin daloli, a fannin kiwon lafiya, kuma za mu samu kyautatuwar jin dadin rayuwa – burin harkokin kariyarmu, ya bunkasa, a duniya, kuma ga dorewar sakamakon dukan matakhan da za mu dauka. Haka, za a samu gagarumar gudunmawar zaman lafiyar duniya. Ya ku abokaina, wannan shine mummunan abinda ka iya abka ma na, bisa ga irin shawarwarin da muka yanke.

Amma, ta dayan bangaren, idan masana kimiyyar suka yi gaskiya, kuma yanayin ya tabbata, to, za mu fuskanci bala’i. Wannan shi ya fi sauksi. Wannan kuma shine zabin. Ya ku abokaina, dake birnin na Paris, yanzu, mun samu damar da ba mu taba samu ba, da za mu canja duniya, mu inganta rayuwar miliyoyin jama’a. kuma, nan da ‘yan awowi, muna bukatar da dage, fiye da da, kada wannan damar ta kubuce ma na. Muna da bukatar da za mu yi dukan abinda ya kamata, kan dagewa da tantauna bukutun da muke da su, da amincewa da junna, da kuma bai wa duniya yarjejeniyar da ta kamace ta, kuma take bukata. Kuma, yayinda kowace kasa, dole, ta yanke shawara, wannan ba lokacin yanke shawara, a kan wata kasa ba ne. lokaci ne, ga kowa, da ma makomarmu, da za mu yi, tare.

Al’amarin dake gabamu, a fili yake. Lokacinsa kuma, yanzu ne. Sai mu yi abinda ya kamata. Na gode, kwarai da gaske.